

**KÖZBESZERZÉSI HATÓSÁG
ELNÖK**

Iktatószám: T/1071-3/2012/003.
Ügyintéző: dr. Kugler Tibor (06-1-882-8545)
dr. Gálfi Sarolta (06-1-882-8546)

Szövetség az Élő Tiszáért Egyesület

Szabadkai Andrea részére

szabadkaia@elotisza.hu

Tisztelt Szabadkai Andrea Asszony!

A közbeszerzésekről szóló **2011. évi CVIII. törvény** (a továbbiakban: Kbt.) alkalmazása tárgyában írott levelére az alábbi választ adom.

Figyelemmel arra, hogy a Közbeszerzési Hatóságnak (a továbbiakban: Hatóság) a Kbt. 172. §-ának (1)-(2) bekezdésében meghatározott hatásköre nem terjed ki az egyedi ügyekben való állásfoglalásra, így levelének csak az általánosabb kérdéseket érintő részére áll módomban válaszolni.

A Kbt. 18. §-ának (1)-(2) bekezdései értelmében tilos e törvény, vagy e törvény Második Része alkalmazásának megkerülése céljából a közbeszerzést részekre bontani. Az ajánlatkérőnek egybe kell számíttania azon hasonló áruk beszerzésére, vagy szolgáltatások megrendelésére irányuló szerződések értékét, amelyekkel kapcsolatban *a beszerzési igény egy időben merül fel*, valamint az ugyanazon építési beruházás megvalósítására irányuló szerződések értékét.

A „beszerzési igény egy időben való felmerülése” kérdése kapcsán a következőkről tájékoztatom.

Megítélésem szerint a beszerzési igény felmerülésének időpontja nem feltétlenül azonos a közbeszerzési eljárás megkezdésének időpontjával [Kbt. 4. § 14. pont], hiszen az ajánlatkérők jellemzően már a (köz)beszerzéseik tervezése [Kbt. 33. §] során képesek számolni az adott évben megvalósítani kívánt beszerzéseikkel.

Általánosságban kijelenthető, hogy a beszerzési igények felmerülésének akkor azonos az időpontja, ha az érintett szerződések előkészítésekor az ajánlatkérő valamennyi hasonló árubeszerzés, vagy szolgáltatás megrendelés szükségességének tudatában van, vagyis amely (hasonló) beszerzésekkel az adott közbeszerzési eljáráson kívül is számolhat, és amelyeket képes is lenne egyidejűleg megvalósítani.

Másképpen szólva, az egybeszámítási kötelezettség abból a szempontból vizsgálandó, hogy a kérdéses beszerzéseket az ajánlatkérő ugyanabban az eljárásban is képes lenne-e megvalósítani, mert mindegyik hasonló árura, vagy szolgáltatásra szüksége van, és a szükséges forrással is rendelkezik a beszerzések megvalósításához. Ez természetesen nem jelenti automatikusan azt, hogy ezeket a beszerzéseket egy eljárásban kell megvalósítani az ajánlatkérőnek, csak azt, hogy a beszerzések egybeszámítandóak, így együttes értékükre tekintettel kell meghatározni, hogy uniós, vagy nemzeti eljárásrendben kell majd a közbeszerzési eljárást lefolytatni. Itt szükséges hangsúlyozni, hogy a támogatásból megvalósítandó beszerzések esetében, véleményem szerint az aláírt támogatási szerződés már megalapozza a forrás rendelkezésre állásának követelményét. Megjegyzem továbbá, hogy egy beszerzés egy időben való megvalósításának képessége minden esetben objektív okok alapján vizsgálandó, így például függhet a forrás rendelkezésre állásától, vagy például attól a tényről, hogy bizonyos árubeszerzések egy egymásra épülő kutatási folyamatnak az egymást követő fázisaiban merülnek fel. E tekintetben ugyanakkor álláspontom szerint a szezonális, vagy romlandó áruk beszerzésének eltérő időbeni szükségessége nem feltétlenül bír relevanciával, hiszen azok beszerzése előreláthatóan ütemezhető, s a közbeszerzési szerződésben különböző szállítási határidők megjelölésével e gyakorlati probléma feloldható.

Mindazonáltal tájékoztatom, hogy a levele tárgyát képező kérdésben való döntés – a fentiekben körvonalazott feltételek mentén – minden esetben az ajánlatkérő feladata és felelőssége, hiszen az eset valamennyi releváns körülményének az ismerete is egyedül tőle várható el.

Hangsúlyozom, hogy a Kbt. alkalmazásával kapcsolatos valamennyi döntés az ajánlatkérő joga és felelőssége.

Végezetül felhívom szíves figyelmét arra, hogy levelemben megfogalmazott véleménynek jogi ereje, kötelező tartalma nincs.

Budapest, 2012. május 12.

Tisztelettel

Dr. Gajdos Róbert